

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **S. N.**

skazanych za przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 20 kwietnia 2023 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 8 grudnia 2022 r., sygn. akt II Ka 128/22

zmieniającego w części

wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach

z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 1242/20,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

We wniesionej kasacjach od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach obrońca skazanego podniósł zarzuty naruszenia prawa procesowego (art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k. w zakresie sposobu przeprowadzenia kontroli odwoławczej w związku z podniesionymi zarzutami apelacyjnymi, art. 452 § 3 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 42a § 3-6 usp), wnosząc jednocześnie o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu tego wniosku, jak i kolejnego pisma, w którym wniesiono o pilne rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, powołano się na okoliczności związane z sytuacją (w tym finansową), w

jakiej znajduje się skazany oraz ze stanem zdrowia żony skazanego, przedkładając na te okoliczności stosowne dokumenty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – jest wyjątkiem od zasady i może nastąpić tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy wykonanie wyroku powodowałoby nieodwracalne skutki i niepowetowane straty (nie chodzi tu jednak o takie okoliczności faktyczne czy prawne, które mogą być uwzględnione w postępowaniu wykonawczym w ramach chociażby instytucji odroczenia wykonania kary czy przerwy w karze). W wypadku instytucji określonej w art. 532 k.p.k. chodzi tylko i wyłącznie o tego rodzaju okoliczności, które mają związek z toczącym się postępowaniem karnym inicjowanym nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a więc z postępowaniem kasacyjnym. Chodzi tu o zapobieżenie sytuacji, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Lex/el. 2019, teza 7 do art. 532). Możliwość narażenia skazanego na poważne i niepowetowane dolegliwości, w wypadku wykonania orzeczenia, powinna być w pierwszej kolejności odnoszona do sytuacji, gdy w wyniku uchylenia zaskarżonego wyroku realnie rysuje się w dalszym postępowaniu perspektywa uniewinnienia oskarżonego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18). Nie można oczywiście wykluczyć i takiej sytuacji, w której po uchyleniu, przy ponownym rozpoznaniu sprawy, z uwagi na stwierdzone przez Sąd Najwyższy uchybienie, dojść może do zakwalifikowania czynu z przepisu przewidującego łagodniejsze zagrożenie, niż dotychczasowa podstawa skazania, a okres pozbawienia wolności skarżącego skazanego przekraczałby możliwą do wymierzenia w dalszym postępowaniu karę.

Na tym etapie postępowania kasacyjnego nie chodzi przy tym o to, aby przeprowadzać całościową i ostateczną ocenę kasacji, której dokonywać będzie Sąd Najwyższy merytorycznie rozpoznający nadzwyczajny środek zaskarżenia na

odpowiednim forum, ale o to, by nawet przy pobieżnej lekturze zarzutu kasacji w zestawieniu z ustaleniami i rozważaniami zawartymi w prawomocnym orzeczeniu trzeba uznać, że zaistniały istotne uchybienia, które podważają racje respektowania domniemania trafności ustaleń i ocen przyjętych za podstawę takiego orzeczenia (por. J. Matras (w:) K. Dudka (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Lex/el. 2019, teza 2 do art. 532).

W przedmiotowej sprawie takie okoliczności nie występują. Wstępna lektura podniesionych zarzutów kasacyjnych nie dowodzi ich oczywistej zasadności, nie wspominając już o tym, iż uzasadniać by miała przekonanie, że w dalszym postępowaniu, po uwzględnieniu kasacji, rysuje się realna szansa wydania wyroku uniewinniającego. W dodatku, zdecydowana większość okoliczności, na której wskazał obrońca nie ma żadnego znaczenia dla zastosowania art. 532 § 1 k.p.k., a powinna ewentualnie stać się przedmiotem wystąpienia przez skazanego z odpowiednią inicjatywą w postępowaniu wykonawczym.

W tej sytuacji na marginesie nadmienić można, że rozprawa w tej sprawie zaplanowana jest w okresie niespełna 3 miesięcy od daty wpływu sprawy kasacyjnej (14 czerwca 2023 r.).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[SOP]

[l.n.]